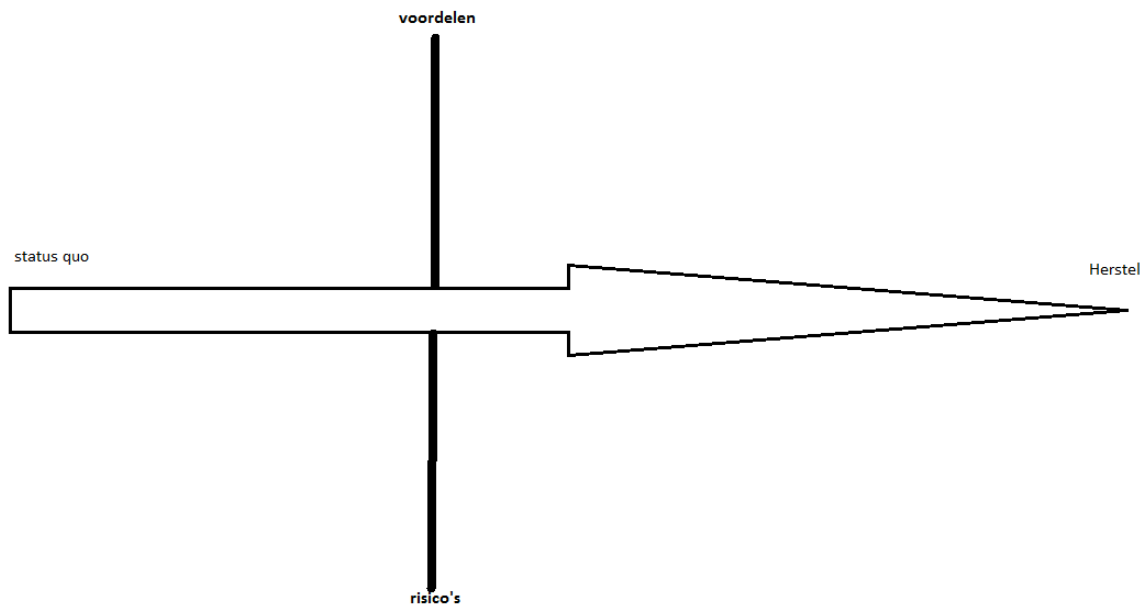

Discussie-model

We proberen sinds kort te werken volgens het ART Model. Daarnaast werken we volgens de visie en methodiek van de SRH: een methodiek die professionals toerust om cliënten te ondersteunen in hun herstel- en ontwikkelingsproces en omgevingen te creëren die steunend zijn. Dat wil zeggen dat er enerzijds rekening gehouden wordt met de psychische beperkingen en anderzijds mogelijkheden geboden worden voor het gebruiken van talenten en het ontwikkelen van mogelijkheden.

Twee veelgebruikte definities van herstel zijn:

1. 'Herstel is een zeer persoonlijk en uniek proces waarin iemands opvattingen, waarde, gevoelens, doelen en/of rollen veranderen. Het leidt tot een leven met meer voldoening waarin hoop een plaats heeft en men kan geven en nemen ondanks de beperkingen die veroorzaakt worden door de aandoening. Herstel heeft te maken met het ontstaan van een nieuwe betekenis en zin in het leven, terwijl men over de rampzalige gevolgen van een psychiatrische aandoening heen groeit.' (Anthony, 1993)
  2. 'Het fundament van herstel is dat mensen met psychiatrische aandoeningen zelf bepalen welke betekenis ze aan hun problemen geven' (Plooy, 2009)
- *Herstel is een uniek en persoonlijk proces, dikwijls opgestart vanuit een situatie van rouw en verlies.*
  - *Herstel reikt over de grenzen van de psychiatrische aandoening heen naar een volwaardig leven.*

Onze opdracht is steeds om in een triadische samenwerking (cliënt, naastbetrokkene en hulpverlener) dit herstel te bevorderen. Toch komen we soms voor moeilijke beslissingen te staan, we zijn, vaak al jarenlang, betrokken bij cliënten, bezorgd om hun welzijn en soms zelfs overbezorgd. Vanuit die (over)bezorgdheid kunnen we tot keuzes komen die minder duidelijk in lijn zijn met of zelfs tegengesteld zijn aan ontwikkeling en herstel. Leren wat

verantwoorde risico's zijn, is een belangrijk oogmerk bij zowel rehabilitatie als Herstel(ondersteuning). Volgens Wilma Boevink (2006) is timing hierbij erg belangrijk: "ben je in goeden doen dat moet je soms risicovolle stappen zetten, maar tijdens terugval en crisis kun je maar beter op safe spelen."

De argumenten waarop we onze keuzes maken om wel of niet bepaalde risico's te nemen zijn niet altijd helder, en niet voor alle betrokkenen duidelijk. Het kan ook gebeuren dat beslissingen vooral op onderbuikgevoelens zijn gebaseerd ipv weloverwogen beslissingen. Van professionele hulpverleners mag gevraagd worden dat zij beslissingen nemen op grond van een afweging van de verschillende argumenten en dat zij hun beslissing ook aan anderen duidelijk kunnen maken. Hierbij dient voorop gesteld te worden dat de eigen regie van de cliënt het belangrijkste argument dient te zijn, slechts om zeer goede redenen kan men hierop een beargumenteerde uitzondering maken. Het is belangrijk dat duidelijk wordt wat "de vraag" van de cliënt voor diens leven betekent, waarom is dit zo belangrijk voor deze man? hoe geeft dit kleur aan zijn leven?

Het "discussiemodel" is ontwikkeld om een discussie binnen de Triade over "moeilijke keuzes" mogelijk te maken. Het zou moeten bijdragen aan een weloverwogen keuze en beter begrip van en voor die keuze bij alle betrokkenen.

Hoe werkt het?:

Gesprekpartners zijn de cliënt, diens familie en de hulpverleners.

Als eerste stap wordt de vraag/ de wens toegelicht. Hoe komt de cliënt tot zijn vraag, waarom is het speciaal voor hem belangrijk, wat betekent het voor hem? Hoe gaat dit hem helpen?

De horizontale pijl staat voor het herstelproces, we hebben de opdracht om in beweging te komen, richting herstel. Waar komt het besluit op deze pijl te staan? Meer naar links of meer naar rechts?

Benoem van het voorgenomen besluit de voordelen van het besluit.

Het voordeel van dit besluit is dat.....

We gaan iets veranderen, een keuze die door de cliënt wordt ervaren als steun in zijn herstelproces, dat heeft de volgende voordelen.....

Benoem nu ook de risico's

Het risico van dit besluit is dat.....

We gaan iets veranderen, een keuze die door de cliënt wordt ervaren als steun in zijn herstelproces, dat heeft de volgende risico's .....

Je hebt nu de verschillende gezichtspunten/argumenten in kaart gebracht. Bespreek met elkaar wat ervoor nodig is om de geschetste voordelen ook echt te benutten. Bespreek ook hoe je de risico's het hoofd zou kunnen bieden.

Je hebt nu een mooi beeld gekregen van voors en tegens en probeer nu samen een besluit te nemen op basis van de voorgaande oefening. Wat lijkt nu het beste? Wat moet nu het zwaarste wegen?

Het besluit is slechts het begin van een traject. Valt het besluit aan de rechter kant van de pijl dan moet je direct ook een plan maken hoe je vervolgens **WEL** richting herstel kunt gaan

werken? Wat is ervoor nodig om in beweging te komen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we over een tijdje wel ja kunnen zeggen tegen deze vraag? Het alleen maar handhaven van de status quo mag nooit het einddoel zijn.

Valt het besluit aan de linkerkant van de pijl uit dan maak je een plan wat er nodig is om de wens te gaan realiseren en hoe je gaat proberen de balans te behouden. Immers je besluit zorgt voor beweging, beweging kan tot disbalans leiden (net als bv bij fietsen) vaak zien we dat het de vrees is voor deze disbalans die met de beweging gepaard gaat zorgt dat we voor de status quo kiezen, dit willen we niet meer.

De weg naar herstel

In beweging blijven, groeien!

Je maakt of een stap voorwaarts naar persoonlijke groei,
of een stap terug naar veiligheid.

Abraham Maslow

29-11-2016
Toon van Meel